

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
10
IN NEDERLAND 50 Cts

32 KLEUR-BLADZIJDEN

Ons volledig tekenverhaal

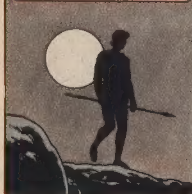
TORGHA REDT ZIJN STAM

REDING

TORGHA
REDT ZIJN STAM
Thorga loerde sinds twee manen op Loo-Honga, een reusachtig dier, dat kwam drinken aan het « meer-van-de-dode-wateren »...

Thorga wist nu waarom Loo-Honga zich niet neervlijde voor het drijfzand langs het meer. Het dier had een smalle vaste weg gevonden in het losse zand. Iedere dag bleef het staan aan de grens van de gevaarlijke zone, en scheen van dat ogenblik af iedere stap nauwkeurig te berekenen. Na een korte aarzeling zette het zijn zware poten weer in de sporen van de vorige dag...

Toen rijpte er een plan in het hoofd van Thorga.
Loo-Honga alleen klein krijgen !...

Op een avond, toen hij terugkeerde naar de grotten waar zijn stam verbleef, nam zijn plan vaste vormen aan...

Thal-Maat, z'n vader, hoofd van de Maat-Ghir, wachtte hem op.
Thal-Maat ziet dat zijn zoon niet gelukkiger is geweest bij de jacht dan zijn broeders...

Maar Thorga moet zijn vader volgen, want Thal-Maat wil jullie allen spreken!...

Thal-Maat is ontmoedigd. Sinds verschillende manen nemen de krachten van de Maat-Ghir af...

Onze voedselvoorraad is bijna uitgeput. De jacht van de beste jagers heeft niets opgeleverd... Niets... Thal-Maat verwijt het hen niet...

Sinds het ijs de jachtvlakten van de Maat-Ghir heeft bedekt heerst er overal grote koude...

De bomen zijn gestorven. De dieren waarmee wij ons voedden zijn gevlucht achter de bergen... De Maat-Ghir zijn gebleven omdat zij houden van de grotten waarin ook hun vaderen leefden en stierven...

Nu de Maat-Ghir-mensen weten dat hun jachtvelden uitgestorven zijn, zouden zij de sporen willen volgen van de dieren die de vlucht hebben genomen, maar de uitputting van de vrouwen en de kinderen, en ook deze van de jagers zelf, belet hen zich op weg te begeven...

De Maat-Ghir hebben grote honger ! De dood loert op hen... Neen, Thal-Maat verwijt zijn jagers niets... Hij weet, dat hier alleen nog Loo-Honga woont, de reus met een slang tussen de ogen...

Geen enkele jager heeft Loo-Honga ooit kunen treffen !...
Thorga zal Loo-Honga neervellen !

Thorga is gek geworden !
Loo-Honga is onoverwinnelijk!
De slang die hij tussen de ogen heeft, zal Thorga in het meer werpen !

Thorga zal Loo-Honga neervellen !... De Maat-Ghir zullen dan weer vlees hebben en hun krachten terugwinnen !

Dan zal Thorga zijn broeders over de bergen brengen, ver van de grote koude !

's Anderendaags 's morgens maakte Thorga zijn wapens klaar
Thorga loopt de dood tegemoet, want zelfs Fangh, de reuze-tijger beeft voor Loo-Honga !

De dood van Loo-Hongo is de enige hoop van de Maat--Ghir... Thorga zal Loo-Honga overwinnen !

Thorga is de sterkste van de Maat-Ghir, maar nooit zal zijn arm zo'n zware paal kunnen werpen !

Op zekere dag vertrok Thorga bij dageraad, en droeg een zware puntige paal en twee stukken vlechtwerk, die hij uit droog gras had gemaakt...

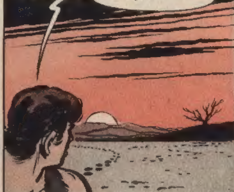

Weldra bereikte hij de oever van het meer, en volgde zonder aarzelen het spoor van Loo-Honga...

Naarmate de sporen van het dier het meer naderden, werden zij dieper. Thorga nam de maat van de sporen met zijn arm...

Toen begon Thorga een van de laatste sporen eens zo diep te maken...

Daarna bracht Thorga in deze put een brede steen aan en op de halve diepte het eerste vlechtwerk, dat hij met een laagje zand bedekte...

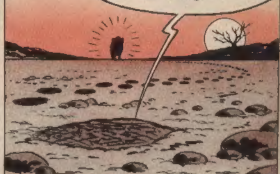

Dan verborg Thorga zijn paal in het zand met de punt in de richting van de aankomst van het dier. Het uiteinde van de paal liet hij wat uitsteken in de put, die hij gegraven had...

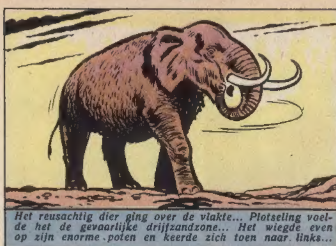

Wanneer de zon de boom van de zwarte heuvel zal bereikt hebben, moet Thorga hier verdwenen zijn !...

Met zijn blote handen groef Thorga een put in het zand, niet ver van het spoor van Loo-Honga...

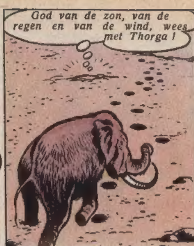

Wanneer Loo-Honga zal geraakt zijn, zal Thorga als een tijger uit zijn schuiloord springen en de scherpe paal dieper in het dier duwen !

Een beetje later verborg Thorga zich in zijn put en trok daarna het tweede vlechtwerk, dat ook met zand was bedekt, over zijn hoofd...

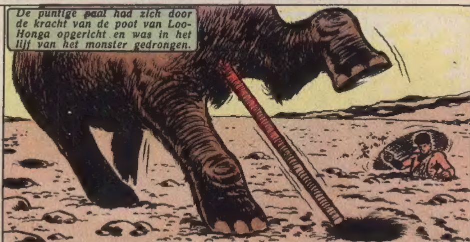

Plotseling...
Daar is Loo-Honga !... Nu moeten de Maat-Ghir gered worden, desnoods ten koste van het leven van Thorga !...

Het reusachtig dier ging over de vlakte... Plotseling voelde het de gevaarlijke drijfzandzone... Het wiegde even op zijn enorme poten en keerde zich toen naar links...

Dan begon het zijn voorzichtige gang in de sporen van de vooravond...

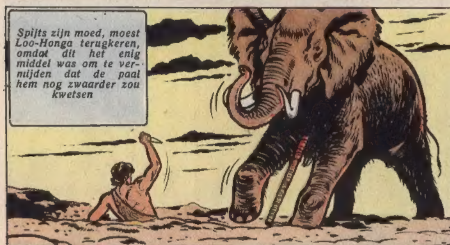

God van de zon, van de regen en van de wind, wees met Thorga !

Plotseling zette Loo-Honga zijn poot in de val. Het dier stuikte bijna voorover...

De puntige paal had zich door de kracht van de poot van Loo-Honga opgericht en was in het lijf van het monster gedrongen.

Maar toen Thorga wou te voorschijn komen...
Aai !... Het zand heeft zich onder het gewicht van Loo-Honga uitgezet en klemt me vast...

Maar toen de tromp van het monster de man in doodsangst wou grijpen, slaakte het dier vreselijke kreten, want bij elke stap, die Loo-Honga zette, drong de puntige paal dieper in zijn lijf...

Spijts zijn moed, moest Loo-Honga terugkeren, omdat dit het enig middel was om te vermijden dat de paal hem nog zwaarder zou kwetsen

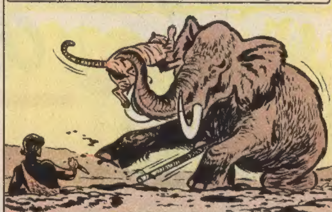

Toen slaakte Thorga de kreet van de Maat-Ghir...

Zullen mijn broeders mij horen ?...

Plotseling stolde het bloed in de aderen van Thorga : Fangh, de reuzetijger verscheen ter plaatse ! Zwaar grollend sloop hij behoedzaam naderbij...

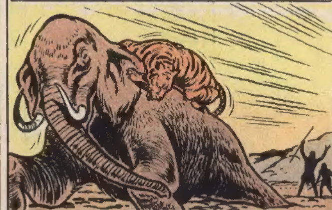

Fangh voelde dat hij hier twéé prooien kon veroveren... Welke prooi zou hij het eerst kiezen ?...

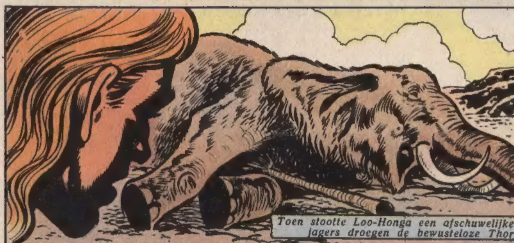

Volgende week : JEAN VALJEAN.

Einde

ONDER ONS VERMA

BRAVO, COSTAUD!

De kleine Christiane (elf jaar), vergezelde op zekere avond een blinde langs een Franse baan. Toen zij de bus zag aankomen, die ze beiden moesten nemen, liep ze die in het midden van de baan tegemoet.

Helaas ! Ze kwam bijna onder de wielen van het gevaarte terecht, maar ze werd op het laatste nippertje weggetrokken door « Costaud », de hond van de blinde, die het gevaar had zien aankomen...

Het was meer dan hoogtijd, voor de kleine Christiane, maar het was te laat voor het goede dier, dat haar te hulp was gesneld. « Costaud » werd verschillende meters ver weggeslingerd, na door de bus te zijn aangereden. Men raapte hem op in deerniswekkende toestand... Hij was zwaar gekwetst !

Vind je het niet buitengewoon, dat het dier zo edelmoedig het kind van de dood heeft gered, en het nu om harentwille erg te verduren heeft ?

De dieren zijn onze vrienden. Dat mogen wij nooit vergeten. Zij hebben recht op verzorging en bescherming. Meer dan eens bewijzen de dieren dat zij zich zo edelmoedig kunnen gedragen als de beste onder de mensen.

Kuifje

EEN TROUW LEZER

Etienne Bert, uit het St-Pieters-hospitaal van Brussel, schrijft mij dat hij « Kuifje » alle weken koopt, het zeer mooi vindt, mooier dan al de andere blaadjes die hij zich heeft aangeschaft.

KUIFJE DRIEMAAL PER WEEK ?

Koenraad Caremans, van Hoboken, drukte er zijn spijt over uit dat « Kuifje » niet *driemaal* per week verschijnt, in plaats van één keer... Hij geeft er zich rekenschap van, dat dit niet kan.

Inderdaad, Koenraad, het kan jammer genoeg niet ! Maar ons blad is nu toch wel heel wat dikker geworden, en de leestijd is aanzienlijk gestegen.

NOG EEN TROUWE LEZERES

J. Longerstaey, van Zoersel, schrijft mij dat zij « Kuifje » sinds het eerste nummer nog steeds leest, alhoewel zij nu reeds 16 jaar is geworden. Onze korrespondente is twee jaar op kostschool geweest, omdat haar mama ziek was, maar gelukkig is zij nu weer genezen, en zijn allen weer thuis. Dat verheugt mij ook ten zeerste !

ECHT GEBEURD !

Wij ontvingen uit Portugal een briefje dat ons volgende gebeurtenis vertelt :

In een Portugees lyceum waren de ouders toegelaten het publiek examen van de leerlingen bij te wonen.

Tijdens een ondervraging vroeg de leraar aan een leerling van ongeveer tien jaar :

— Ken je de gemiddelde snelheid van een auto ?

— Voor een wagen van de middelklasse is dat 60 km per uur, antwoordde de leerling.

— Ken je de normale snelheid van een reaktievliegtuig ?

— Ongeveer 1.000 km per uur !

Het examen ging verder...

Aan de uitgang van de zaal stond de moeder van de ondervraagde leerling verbaasd over de snelheid waarmee haar zoon de gestelde vragen juist had kunnen beantwoorden. Ze vroeg hem:

— Waar heb je dat allemaal gelezen ?

— Maar in « Kuifje », moeder !

En de moeder heeft dan niet nagelaten een dankbriefje te schrijven naar ons blad, dat zij buitengewoon interessant en leerzaam vindt, en dat waarlijk voor lezers van 7 tot 77 jaar is bestemd. Dank u, mevrouw !

NIEUWS UIT KONGO

Zeer Eerwaarde Pater P., uit Cimbilei stuurde ons volgend briefje : « Een Kuifje's vriend van het allereerste uur zal weldra de 77 bereiken, en vraagt eerbiedig de toelating om « Kuifje » nog verder te mogen lezen. »

Wel, Eerwaarde Pater, met zeer veel genoegen wordt die toelating u toegezonden, want wij zijn er van overtuigd dat u spijts uw leeftijd nog steeds jong van hart is gebleven !

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Koenraad Caremans, Kioskplein, 66, Hoboken-Antwerpen, *zoekt een Hollands pennevriend van 13 à 14 jaar. Koenraad verzamelt postzegels.*

Jean-Pierre De Grijse, Torhoutsesteenweg, 175, Oostende *(geboren 8-11-40), zoekt een korrespondent van ongeveer 15-16 jaar. Men mag Jean-Pierre schrijven in het Frans, Engels of Nederlands. Jean-Pierre heeft een voorkeur voor korrespondenten uit Canada, Engeland, Kongo of Holland. Zijn hobby's zijn : knutselen en postzegels verzamelen.*

Anthony Taylor, Wandsworth rad, 542, Clapham - Londen (Engeland) *zou graag met een Kuifjeslezer willen korresponderen.*

Robert Gosse, rue Winston Churchill, 181, Courcelles, *zou Belgische en vreemde postzegels willen ruilen. Hij is 14 jaar oud. Men schrijve hem in het Frans.*

Jean Wouters, Stevens Delannoystraat, 11, Brussel, *verzamelt Franse, Hollandse en Luxemburgse postzegels.*

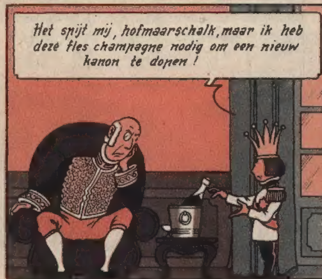
Jenny Vermaat, Voordonk, 23, Rotterdam (Zuid) Nederland, *is 13 jaar, en zou graag willen korresponderen met een meisje van 13 of 14 jaar.*

KLUBNIEUWS

EEN NIEUWE KLUB TE HASSELT

Gaston Moens, Guffenslaan, 12, Hasselt, **meldt mij met fierheid dat hij vijf vrienden heeft gevonden, die lid zijn van Kuifje, en hem als kapitein erkennen. Jammer genoeg hebben deze Kuifje's vrienden nog geen lokaal gevonden, en zij zouden graag in Hasselt een Kuifjeslezer vinden, die zich bij hen zou willen aansluiten en hen een lokaal kan bezorgen. Deze Kuifje's vrienden interesseren zich vooral voor scheikunde ! Kuifjeslezers uit Hasselt worden verzocht zich met Gaston Moens in verbinding te stellen.**

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

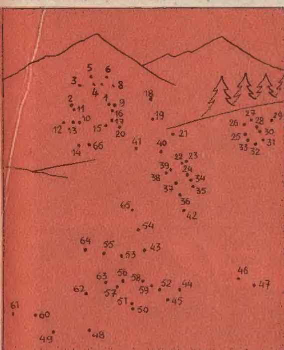

KEN WIJ ONS BEST!

WAT STAAT ER OP DEZE TEKENING?

HET PROBLEEM VAN DE FIETSER

JAN reed op een mooie dag naar zijn vriend, die in een ander dorp woonde. Tijdens de heenreis fietste hij met een gemiddelde snelheid van 15 km per uur. Dat is niet zo veel, maar men moet er rekening mee houden dat hij gedurende 3 km een helling van 6 % opmoest, en dat hij op de vlakke weg de wind op kop had. Op zijn terugweg kon hij niet alleen bergaf rijden, maar kreeg bovendien de wind in de rug. Hij maakte een gemiddelde snelheid van 30 km per uur. Kan je nu de gemiddelde snelheid, heen- en terugweg, van Jan berekenen?

RA-RA-RA, WIE BEN IK?

Ik maak hard, ik maak week
Ik maak arm, ik maak rijk
Men houdt van mij doch niet al te dicht
Want al te dicht wordt alles opgeteerd,
Men sterft als men mij van al te na begeerd.

DE ZONEN VAN LAMBIK

HET EI VAN...

Onderwijzer: Wie was Colombus?

Jantje: Een vogel, meester!

Onderwijzer: Hoe kom je daar nu bij?

Jantje: Maar dat vond ik gemakkelijk! Ik heb wel eens horen spreken over het ei van Colombus!

GULZIGAARD

Moeder: Jan, smaakten de bonbons je?

Jan: Ja, moeder, maar niet allemaal.

Moeder: Welke dan niet?

Jan: Die welke ik aan mijn broertje moest geven!

(Stephaan Lootens, Duinbergen.)

DIE SCHOTTEN

EEN Schot had zich bij het scheren gesneden. Hij belde haastig een ziekenhuis op en vroeg: « Hoeveel betaalt u voor een bloedtransfusie? »

(Charles van Strijdonck, Deurne.)

LEVENSGEVAARLIJK

Piet was aan het fietsen op een koord, die hij van het ene huis naar het andere gespannen had. De steenweg was ledig. Jef vroeg waarom hij niet over de steenweg reed.

— Daar beneden, Jef? Maar dat is levensgevaarlijk, antwoordde Piet.

HIJ MOCHT HET NIET

Jantje had een hekel aan spinazie. Op een avond, toen Jantje weer zijn spinazie niet had willen eten, zei moeder:

— Deze nacht zal een zwarte duivel je komen halen.

Die nacht brak een onweer los. Moeder snelt naar Jantje's kamer, doch ventje's bed was leeg. In de keuken vind ze Jantje, bezig koude spinazie te eten. Hij bromt:

— Zoveel lawaai voor een beetje spinazie.

DE TEST VAN DE WEEK:

Interesseer je je voor anderen?

WIE geen verstokte egoïst is, interesseert zich aan het leven, het lief en het leed van de mensen die hem omringen en zelfs van de mensen die hij helemaal niet kent.

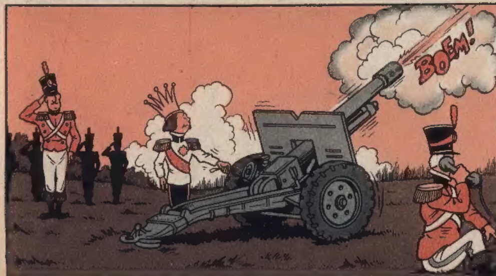
Antwoord eerlijk op onderstaande vraagjes. JA = 3 punten. SOMS = 1 punt. NEEN = O punten.

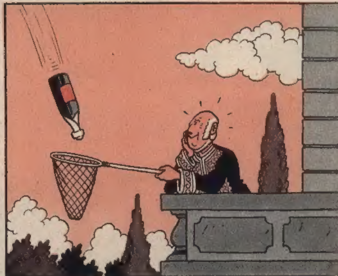
1. **Tijdens een feestje of een bijeenkomst maak je kennis met een weeskind. Betoon je dat kind dadelijk je sympatie? . . . .** ....
2. **Je hoort dat een familie in nood is. Help je haar of spreek je er met je ouders over om die familie steun te verlenen?. . . . . .** ....
3. **Je vriend verstaat een les niet. Leg je hem bereidwillig uit waarover het gaat? . . .** ....
4. **Je vriend is te arm om zijn vakantie op de buiten of aan zee door te brengen. Nodig je hem uit je te vergezellen, mits toelating van je ouders, natuurlijk? . . . .** ....
5. **Je vriend is ziek. Ga je hem dikwijls bezoeken, en bewijs je hem kleine diensten? . .** ....
6. **Je ontmoet in de straat een kind dat weent. Tracht je het te troosten? . . . . . .** ....
7. **De broer van je vriend had een ongeluk. Alhoewel je die broer niet kent, informeer je regelmatig naar zijn toestand? . . . .** ....
8. **Schrijf je enkele regels om je deelneming te betuigen of ga je een bezoek afleggen en tracht je de beproefde familie te troosten?** ....
9. **Betuig je je sympatie en je deelneming met mensen die in nood verkeren, zelfs al ken je ze helemaal niet en al heb je hen nooit gezien? . . . .** ....
10. **Laat je steeds je hart spreken? Vind je steeds een woord van troost en opbeuring waar dit past? . . . .** ....

Totaal . . . .

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP TEST EN VRAAGSTUK OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

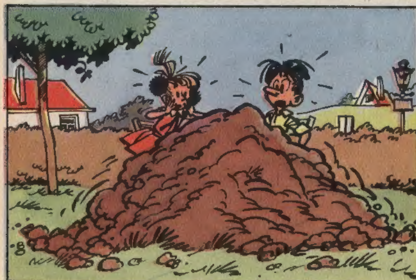

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik gebruikt al zijn redenaarstalent om er de Franse autoriteiten van te overtuigen dat de zes geleerden door echte Marsbewoners ontvoerd werden. In de luchthaven ontvangt men een boodschap van de vliegende schotel...

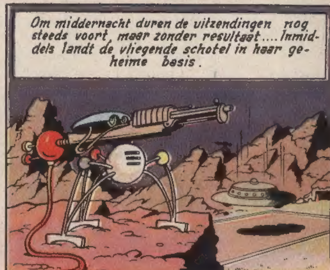

VOOR HET PAASFEEST BEREIDEN WE JULLIE EEN MOOIE VERRASSING VOOR!

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

AKTIVITEIT OP ALLE FRONTEN !

DEZE week wordt misschien sensationeel ! Inderdaad, alle sporten staan op het programma en zijn aan de eer. Zondag ontmoet ons nationaal elftal de Zwitsers en hun grendelsysteem. De Rode Duivels hebben de reputatie soms te werk te gaan als demonen, de Zwitserse voetballers hebben hun eigen systeem om hun goal af te sluiten, het grendelsysteem. Het is lang niet makkelijk daarin een opening te vinden. Tot nog toe echter hebben onze jongens zich kloek verdedigd tegen de voetballers in rood hemd met wit kruis.

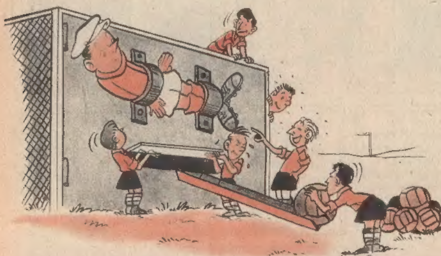

HET zwitsers plunje zal onze jongens verplichten in het wit te spelen. Nu, of ze in het rood of in het wit spelen, dat heeft niet zoveel belang, hoofdzaak is dat ze winnen ! In het jaar 1947 werden we door Zwitserland verslagen met 4-0. In 1948 versloegen wij hen met 3-0. Twee jaar geleden in Zurich speelden wij match nul, wat een prachtig resultaat was, gezien het feit dat de Zwitsers twee weken tevoren de Fransen te Parijs met 4-2 hadden verslagen.

★

DE match Zwitserland-België op 2 november 1947 gespeeld op het sportterrein van de Charmilles, te Genève, herinner ik me nog heel goed. Het was een prachtig weer en je kon de witte kruin van de Mont Blanc zien. De match van 1953 te Zurich liet een minder goede indruk na. Op enkele sekonden voor het einde van de match stonden wij aan de leiding met 2 tegen 1, toen floot de scheidsrechter een corner tegen ons. De corner werd gegeven en er ontstond vlak voor ons doel een vreselijk geharrewar. De Zwitsers stonden plotseling in ons doel, met onze keeper, de backs en wat erger was : ook de bal ! Als de Zwitsers het menen dan kunnen ze nog al hardnekkig te werk gaan ! De scheidsrechter floot, maar niemand scheen daar veel acht op te slaan. De toeschouwers huilden en riepen dat horen en zien verging. Dan kwam het einde van de match, het was een match nul : 2-2.

Het staat dus wel vast, dat ons nationaal elftal het niet zo makkelijk zal hebben om de grendel van de Zwitsers weg te schuiven en de bal in de goal te plaatsen. Het is echter ook een feit dat de Zwitsers het met onze Rode Duivels niet onder de markt krijgen !

★

WIELRENNEN

DE wielrenners komen ook in aktie. Dinsdag wordt Parijs-Nice gereden. Het is een klassieke wegrit, waaraan alle grote namen van de wielersport zijn verbonden. Het is een lastige rit, en ze is een puike voorbereiding voor de klassieke wegrit : Milaan-San Remo, die acht en veertig uur later zal verreden worden. Over het algemeen zijn onze renners uitblinkers in de rit Parijs-Nice. Indien ze deze koers naar de zon verliezen, is dit gewoonlijk omdat zij hun krachten willen sparen voor San Remo. Is het wel nodig te herinneren aan de prachtige suksessen behaald door Van Steenbergen en Germain Derycke ? Dit jaar is **Stan Ockers** mijn favoriet. Ik heb al mijn hoop op hem gevestigd en ben er van overtuigd dat hij zal uitblinken.

★

DE CROSS DER NATIES

ER is de beroemde Cross der Naties. Natuurlijk zullen hier de Engelsen met de pluimen gaan strijken. Wie meent dat er vier Engelsen bij de zes eersten zullen zijn, slaat de bal wellicht niet ver mis. Onze atleten kunnen naar de tweede plaats dingen van het landenklassement. Frans Herman maakt inderdaad een goede kans. Ik wens al onze atleten te Belfast veel sukses !...

LUC VARENNE ANTWOORDT :

Henry Lemmens. — Ik heb geen volledige documentatie, maar ik meen dat drie ploegen onafgebroken in eerste divisie speelden : Antwerp, Standard en Beerschot.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ZIJ HIELDEN VAN BOEIENDE VERHALEN

TOEN je nog klein was hebben je ouders en grootouders je heel vaak het sprookje verteld van « Sneeuwwitje », « Doornroosje », « Klein Duimpje », « De Gelaarsde Kater », « Het Manneke in de Maan » en wat weet ik meer. Je hield van die sprookjes. Wel, in Griekenland was groot en klein dol op boeiende verhalen en het moet gezegd, dat zij dichters met een zeer rijke verbeelding hadden. Het eigenaardige was nu, dat al die fantastische verhalen en legenden de godsdienst vormden van de Antieke Grieken. De Griekse mytologie of godenleer is tamelijk ingewikkeld.

1. - ZIJ WOONDEN OP DE OLYMPUS

VOLGENS de Griekse mytologie was deze 2985 m hoge berg de verblijfplaats van de goden. De oppergod was Zeus. Hij was de god van de hemel en het licht en deed de bliksem langs het uitspansel vonken. Zijn echtgenote was Hera. Zij hadden veel kinderen, waaronder Hermes, de gevleugelde god. Hij was de bode van de goden, de god van de welsprekendheid, van de handel, van de dieven, leider van de schimmen uit de onderwereld. Er was Diana, jachtgodin en Apollo, zonnegod, Poseidon was de god van de zee.

2. - EEN ATLEET VAN FORMAAT

ER zijn dikke boekdelen nodig om al de avonturen van de goden van de Olympus te vertellen. De Grieken waren vooral verlekkerd op de heldendaden van hun goden en halfgoden. Herakles (of Herkules) was bijzonder populair. Dat was me er ook eentje! Hij lag nog in de wieg, toen hij reeds twee slangen smoorde. Hij verrichtte de zg. « Twaalf Herkuleswerken » : doodde de Nemeïsche leeuw, doodde de waterslang van Lerna, ving de hinde van Artemis, greep het Erymantisch zwijn, reinigde de Augiasstal, haalde Cerebus uit de onderwereld, roofde de appels der Hesperiden, enz., enz. Een echte kampioen! Hij was sterk en ook goed.

3. - HET EINDE VAN HET MONSTER

THESEUS was de nationale held van Attica. Toen Attica door Kreta was onderworpen, moesten de Atheners ieder jaar zeven jongens en zeven meisjes offeren aan de Minotaurus op Kreta, een reus met een stierenkop die in het Labyrinth woonde. Theseus drong door in het Labyrinth en wond de lange draad af, die Ariadne hem gegeven had om zijn weg terug te vinden en doodde het monster.

4. - DAT WAS OEDIPUS

HIJ was de zoon van Laios, koning van Thebe, en van Iocaste. Op grond van een orakel dat hij z'n vader zou doden en z'n moeder huwen, werd hij na z'n geboorte te vinden gelegd. Een herder vond het wicht en nam het mee naar Corinthe. Opgegroeid doodde Oedipus zijn vader, zonder het echter te vermoeden. Hij versloeg de Sphinx, een leeuw met een vrouwenhoofd, die Thebe terroriseerde. Als beloning kreeg hij de hand van koningin Iocaste, weduwe van koning Laios. Toen Oedipus vernam dat hij z'n vader had gedood en zijn moeder gehuwd, stak hij zich de ogen uit. Geleid door zijn dochter Antigone, zwierf hij rond als een verdoemde en stierf in Attica.

5. - EEN TREURSPEL

ALVORENS ten oorlog te trekken (de Trojaanse) offerde Agamemnon zijn dochter Iphigeneia om van Artemis een gunstige wind voor het uitzeilen van de vloot te verkrijgen. Toen Agamemnon terugkeerde werd hij met een dolksteek gedood door zijn vrouw Klytaimnestra en deze laatste werd op haar beurt gedood door haar zoon Orestes. Nergens vond Orestes toen nog vrede.

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

DE TIARA VAN ORIBAL

Onze vrienden laten hun sloep afdrijven en stappen aan land...

De avonturen van Alex boeien je, maar heb je reeds « Het Sein staat op Rood » gelezen?

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

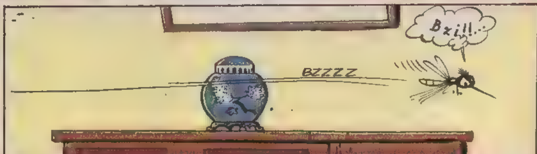
TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

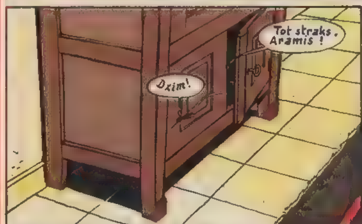

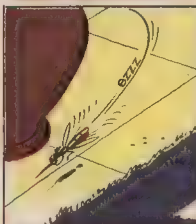

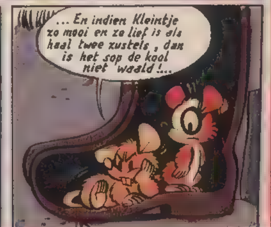

DE WEDLOOP MET DE TIJD

Deze foto toont de opeenvolgende fases van het bliksemsnelle vertrek van Jesse Owens voor de 100 meter, tijdens de Olympische Spelen te Berlijn in 1936. Niemand slaagde er tot op heden in dit snelheidsrekord te breken.

SNELLER, sneller, altijd sneller ! Dat schijnt wel de lijfspreuk van de moderne wereld. Het aantal kilometers dat auto's, moto's, paketboten en vliegtuigen per uur verslinden, wordt onophoudelijk opgevoerd. De moderne mens zit waarlijk gevangen in de ban van de snelheid. Deze snelheid is de mens van nutte in de mate dat zij hem tijd bespaart, maar ze wordt duur betaald ! Auto's en vliegtuigen verslinden meer brandstof en meer geld naar gelang zij vlugger zijn. Zij kosten ook duur aan mensenlevens. Wanneer men ziet hoeveel mensenlevens de snelheidsroes per jaar vergt, schrikt men wel even. De dood schrikt echter de renners of proefpiloten niet af. Ik ben er van overtuigd dat jij, op je fiets, heel dikwijls tracht je eigen snelheidsrekord te breken. Waar of niet ?

VAN DE POSTKOETS NAAR HET STRAALVLIEGTUIG

DE beste postkoetsen hadden in de XVIIe eeuw drie weken nodig om van Parijs naar Madrid te rijden. Zij deden het met een gemiddelde snelheid van 3 km per uur. Thans is er een nieuw Amerikaans vliegtuig dat de reis rond de wereld maakt in veertig uur. Tussen deze twee uitersten ligt er een lange evolutie. De snelheid evolueerde gedurende eeuwen zeer traag om eindelijk, nauwelijks zestig jaar geleden, plotseling met reuzenstappen vooruit te gaan.

De postkoets werd sneller naar gelang de wegen verbeterden, en in het midden van de XIXe eeuw reed ze met een snelheid van 15 of 16 km per uur. Omstreeks het jaar 1800 kregen we dan de spoorweg. In het begin hadden de mensen schrik voor dit duivels tuig. Dat duurde echter niet lang, want dat zwart spuwend monster bood enige voordelen. Het wrat de kilometers veel vlugger dan een postkoets. Inderdaad, in het jaar 1829 haalde een trein in Engeland 60 km per uur.

Veertig jaar later bereikte de speciale trein van Napoleon III op het baanvak Parijs-Marseille een gemiddelde snelheid van 100 km per uur.

In 1903 reeds haalde een Duitse elektrische trein 211 km en vorig jaar reden twee lokomotieven van de Franse spoorweg, de BB 9004 en de CC 7107, met een snelheid van 331 km per uur.

De automobiel kwam na de spoorwegen, maar overvleugelde deze laatste al spoedig, ten minste voor hetgeen de snelheid betreft. In het jaar 1899 slaagde Jenatzy er in, met een wagen met elektrische motor, een snelheid van 100 km per uur te halen. Uit een wagen met explosiemotor haalde Hennery in 1906 de 200 km per uur. In 1939 slaagde John Campbell er in het fantastisch rekord van 593.479 km per uur op zijn naam te zetten. Tot nog toe kon niemand dit rekord breken.

En toen kregen we de stalen vogels, die hun snelheid steeds opvoerden, en er thans in geslaagd zijn sneller te vliegen dan het geluid (340 m per sekonde). Er zijn vliegtuigen die reeds een snelheid bereikten van bijna 3.000 km per uur. Nadere inlichtingen heeft men hieromtrent echter niet. Het is voorlopig nog een militair geheim.

De raket steekt echter het vliegtuig de loef af, alhoewel ze tot nog toe niet geschikt is om mensen te vervoeren. Het menselijk gestel lijdt zwaar onder de snelheid. De snelheid maakt de mens ziek, misvormt zijn organen, zijn gelaat en maakt hem in korte

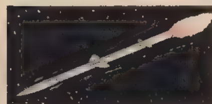
snelheid maakt de mens ziek, misvormt zijn organen, zijn gelaat en maakt hem in korte tijd oud. Dat is de tol die de moderne mens betaalt!

MET TWEE BENEN, TWEE VLEUGELS OF VIER POTEN

HET klinkt misschien eigenaardig, maar het staat zo vast

als een paal boven water, dat de mens geleerd heeft vlugger te lopen. De Griekse soldaat die, om de overwinning van Marathon te melden, in één trek naar Athene liep, viel bij zijn aankomst dood neer van uitputting. Tijdens de Olympische Spelen wordt de Marathon-loop, aldus geheten naar de eerste Griek die het bericht van de Marathon-zege bracht, door de beste atleten gelopen. Zij maken een snelheid van 16 km per uur, wat ongetwijfeld veel sneller is dan de Griek en toch vallen zij niet neer van uitputting. Eerlijkheidshalve moet men er aan

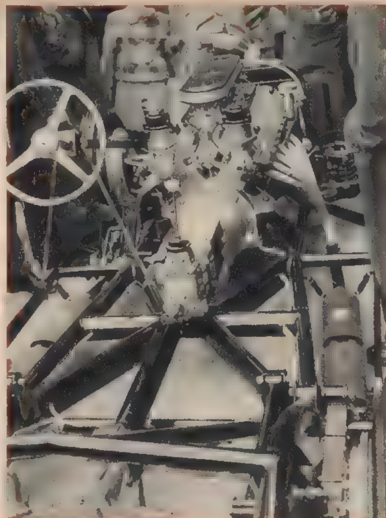
toevoegen dat de Griek liep, nadat hij uren aan een stuk had gevochten! De snelste man ter wereld, op twee benen wel te verstaan, is nog steeds Jesse Owens, die in 1936 over 100 meter een snelheid van 36,294 km per uur haalde.

Zouden de dieren nu vlugger lopen of vliegen dan 1.000 of 2.000 jaar geleden? Het is onmogelijk op deze vraag te antwoorden. De moderne wetenschapsmens heeft vastgesteld, dat van alle zoogdieren de guepard het vlugst is : 112 km per uur! Van de vogels is de goudarend de rekordhouder. Hij is sneller dan een klein touristenvliegtuig : 160 km per uur. Maar het wonderlijkste is misschien wel dat er een kleine vlieg is, men heet ze cephenomya, die dwars door de geluidsmuur vliegt. Zij vliegt nl. de fantastische snelheid van 1.308 km per uur!

Daar tegenover slaan wij, mensen, maar een armzalig figuur, he? Gelukkig maar dat wij ons niet met die kleine vlieg hoeven te meten en dat wij vliegtuigen en raketten hebben gebouwd!

Of de snelheidsgrens thans bereikt is? Dat wordt heel vaak gezegd, maar telkens weer staat men voor het feit dat de mens nóg vlugger kan lopen en de ingenieurs weer andere vliegtuigen bouwen om de snelheidsrekords van de voorgaanden te verpulveren.

Om nóg sneller te rijden heeft de mens vreemdsoortige tuigen uitgevonden. Hier zie je dan het chassis en de motor van een FERRARI.

DAT ZIJN DE REKORDHOUDERS

Te voet : Zatopek, met 20,052 km per uur.
Per fiets : Fausto Coppi, met 45,798 km per uur.
Per moto : Ray-Amm, op Norton, met 215,100 km per uur.
Per auto : Jenkins, op Mormon, met 306,869 km per uur.
Met een vliegtuig : Gordon Gray met Douglas A 4 D I Sky-Hawk, met 1.118,067 km per uur.

DE SNELHEID IN DE NATUUR

Slak	4 m.	Paard	68 Km.
Garnaal	400 m.	Leeuw	80 Km.
Bij	10 Km.	Zwaardvis	96 Km.
De mens	36 Km.	Guepard	112 Km.
Olifant	39 Km.	Goudarend	160 Km.
Walvis	40 Km.	Cephenomya Vlieg	1308 Km.

ACHTERUIT SATAN

EEN VERHAAL VAN JO POLLART

LUIGUI Sampa opende de deur van zijn woonwagen en keek met z'n één oog naar de sterrenhemel. Dan daalde hij de kleine trap af en liep haast instinktmatig naar de kooien, waar de dieren op het uur van hun optreden wachtten. Hij gunde de stalknechten, die de mooie paarden roskamden en het tuig blonken, slechts een onverschillige blik. Iemand riep hem toe :
— Hee, Luigui, ga je je beste vriend alweer een bezoekje brengen ?
Luigui haalde de schouders op en antwoordde niet. Hij was er aan gewoon dat die jonge kerels soms met hem spotten, in de grond meenden ze het niet zo kwaad.

VROEGER was een dier maar een dier voor Luigui; en Satan, thans zijn beste vriend, maakte geen uitzondering op die regel. Twee keer per dag ging Luigui toen naar de tijgerkooien en stak de dieren het vlees toe op een lange vork. Voor niets ter wereld zou hij vaker naar de kooien zijn gegaan dan noodzakelijk was. Hij had een afkeer van de reuk van de roofdieren en bovendien was hij niet de temmer, maar slechts diens helper. En toen gebeurde het drama. De tijgertemmer was om een of andere duistere reden plotseling aan het drinken gegaan en dresseerde de aan hem toevertrouwde dieren alleen nog met de zweep. Het eerste slachtoffer van die nieuwe metode was Satan. De temmer had hem met de zweep over de muil geslagen en daarbij een oog zodanig geraakt, dat Satan er blind aan was. Hij was nu éénogig, net als Luigui, en het was misschien daarom, dat deze laatste een grote vriendschap opvatte voor de tijger. Men zag hem van die dag af uren aan een stuk bij de tijgerkooi zitten.

Hij stond op een meter afstand van de tijger, toen deze het hoofd boog en gehoorzaamde aan de man die ongewapend was en hem zacht toesprak...

Hij praatte zacht en vertrouwelijk met Satan en voederde hem koekjes, chocolade en suiker. De tijger stond op, lei zich neer en opende de muil op het bevel van Luigui. In het begin gromden de andere tijgers van Rosaro vervaarlijk als hij naast hun kooien liep, maar, met de tijd, geraakten ze aan hem vertrouwd. Toen hij zo ver was, dat hij Satan over de kop mocht strelen, probeerde hij z'n metode ook met de vier andere tijgers. Rex en Caesar waren gewillig, maar Hubert en Victor, twee prachtige dieren, afkomstig uit Siam, wantrouwden hem hartsgrondig. Ten slotte echter gaven ze zich gewonnen en kwamen, net als de anderen, uit Luigui's hand eten.

Toen rijpte er in het brein van Luigui Sampa een fantastisch plan, een plan dat hij beschouwde als de reinste dwaasheid en waarmee hij toch dag en nacht begaan was. Hij wou temmer worden en in het cirkus optreden!

Iedere avond, voor het begin van de vertoning, hoopte hij dat er iets zou gebeuren, waardoor hij de gelegenheid zou krijgen met zijn tijgers — want reeds lang beschouwde hij ze als « zijn » dieren — op te treden.

LUIGUI Sampa liep langs de grote kooi van de ijsberen van kolonel van Borgh. Ze geleken op grote teddyberen en zagen er zo goedig uit dat men lust had met hen te spelen. Een chimpanzee trok een grimas en de wolven liepen zenuwachtig rond in hun kooi en huilden nu en dan. Zij verdroegen het geroezemoes van de mensen, die buiten voor de ingang aanschoven, niet. Sampa had voor iedere tijger een vriendelijk woord en wat lekkers en hij bleef bij hen tot ze naar de arena werden geleid.

Dan liep hij naar de woonwagen van Rosario, de tijgertemmer, die niet was komen opdagen en vond hem voor een half geledigde geneverfles.

— Het is hoogste tijd, Rosaro. Ben je klaar? Knoop je vest dicht!

— Indien ze me zo niet willen zien, kunnen ze voor mijn part naar de duivel lopen! Een van de volgende dagen rijten de tijgers mij aan stukken. Het komt er dus niet meer op aan of mijn vest goed of slecht zit.

Luigui begreep dat Rosaro dronk omdat hij bang was...

Tijdens het begin van de voorstelling verliep alles normaal en een talrijk publiek keek in ademloze spanning toe. Dan kwam het spektakulaire nummer van Rosaro. De temmer gaf Satan het bevel zich in het midden van de arena te zetten, de Siamese tijgers moesten zich aan weerszijden van Satan neerleggen. Rex en Caesar zetten dan de voorpoten op het lijf van de Siamese tijgers en rekten de nek zodanig dat ze neus aan neus stonden. Dan zette Rosaro de handen op de kop van Satan en, onder het licht van de schijnwerpers die het klatergoud van zijn uniform deed schitteren, zwierde hij de benen in de lucht...

Luigui was er van overtuigd dat er tijdens dit nummer de ene of de andere dag een ongeluk zou gebeuren. Steeds stond hij vlak bij de tralies en keek oplettend toe, hij wierp ook een blik op de helpers die brandspuiten en wapens gereed hielden...

Al de tijgers zaten op hun tabouret. De lichten in het cirkus werden gedoofd, slechts één machtige schijnwerper wierp zijn stralenbundel op de tijgers en hun meester. Een diepe stem kondigde aan:

— Rosaro zal nu het nummer uitvoeren, waarmee hij een wereldvermaardheid verwierf. Daar dit nummer uiterst gevaarlijk is, vragen wij ons geacht publiek de grootste stilte in acht te nemen...

DE lange zweep klapte en Satan sprong van zijn tabouret en schreed majestatisch naar het midden van de grote kooi. De zweep klapte een tweede maal en de Siamese tijgers deden wat van hen gevraagd werd. De derde klap was voor Caesar en Rex. Alleen Rex gehoorzaamde...

Rosaro beval Caesar een tweede en een derde maal zijn plaats in te nemen, maar de tijger voelde daartoe geen lust. De temmer was woedend en wou het dier met de lange zweep tussen de ogen slaan... met één machtige sprong was Caesar echter op de temmer gesprongen en had hem neergesmakt. Een fraktie van een sekonde later reeds sprongen ook de andere tijgers gevaarlijk grommend van hun plaats... Luigui opende de kooi en riep met luide stem:

— Op jullie plaats!

De tijgers waren enigszins verrast en daarvan maakte Luigui gebruik om de zweep op te rapen.

— Op jullie plaats, herhaalde hij nogmaals.

Allen gehoorzaamden, behalve Satan. Ineengedoken en met uitgetrokken klauwen, bleef hij op twee stappen van Rosaro zitten. Zou hij de kans waarnemen en zich wreken? Er hing een drukkende stilte in het cirkus, niemand durfde roeren.

— Achteruit, Satan, zei Luigui kalm en rustig.

Satan gromde, Sampa wierp de zweep weg, nadere Satan heel langzaam en sprak hem zacht toe, net zoals hij het reeds zo dikwijls had gedaan, wanneer hij hem in z'n kooi ging opzoeken.

— Achteruit, Satan, achteruit...

Hij was nog een stap van Satan verwijderd, toen deze gehoorzaamde, gedwee naar zijn tabouret liep en er op plaats nam. Dan nam Luigui de temmer onder de armen vast en sleurde hem buiten...

Een oorverdovend applaus barstte los. Zoiets had niemand ooit meegemaakt.

Aldus begon de lange en gelukkige loopbaan van Luigui Sampa als tijgertemmer. Door goedheid en vriendelijkheid slaagde hij er steeds in het vertrouwen van de dieren te winnen. Hij was een van de meest beroemde dierentemmers uit de cirkuswereld.

KINDEREN VAN BREUGHEL

Deze twee rakkers spelen verstoppertje in de bouwvallige en half afgebroken huizen. Dat is voor hen een wereld vol poëzie die ze onbewust ondergaan.

En hier staan de twee rakkers op hun beurt uit te kijken naar de anderen die hen « gevangen hebben » en zich nu verstoppen. Ze zien er wat weemoedig uit...

WIE een film zou willen maken over het werk van Breughel zou zich te Brussel zeker niet beperken tot het opnemen van het Breughelhuis en de Kapellekerk, maar tevens een opvallende gelijkenis ontdekken en tonen tussen de pittoreske gezichten van het volk van de Hoogstraat en de typen die Breughel met zoveel aandacht en liefde heeft gekonterfeit.

Niet alleen de visvrouwen cafébazen en duivenmelkers zijn karakteristiek, maar ook de kinderen. Dat Breughel veel belangstelling had voor kinderen, weten we, dank zij het mooie doek dat hij heeft gewijd aan de kinderspelen. De « ketjes » uit de Marollen, zijn nog evenzeer als vóór vier eeuwen het schilderen waard, want ze zijn zeer pittoresk. Wanneer je Brussel bezoekt, beperk je dan niet tot het bekijken van al de monumenten. Ga ook eens kennis maken met de kinderen van Breughel.

De toren van de Kapellekerk is een levend bindteken tussen heden en verleden.

Op de trappen van het Justitiepaleis, dat heel de buurt als een tempel uit de Oudheid overheerst, spelen de kinderen van de meest armoedige wijken van de hoofdstad nog sommige spelen die Breughel heeft uitgebeeld.

Dit is de achterzijde van het huis waar Pieter Breughel de Oude vier eenwen geleden heeft gewoond.

DE 3 MUSKETIERS

Op terugweg naar Parijs haalt d'Artagnan zich een duel op de hals met lord de Winter, broer van de geheimzinnige en gevaarlijke milady de Winter...

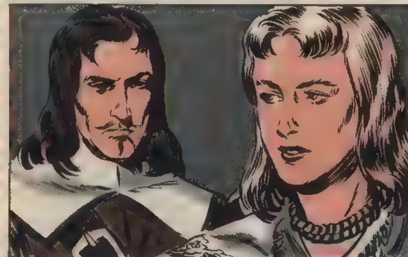
MILADY DE WINTER

(121) IK kon je doden, mijnheer, zei hij tot de Engelsman. U bent aan mijn genade overgeleverd, maar uit eerbied voor je zuster laat ik je vrijuit gaan. ». De Winter was blij dat hij met zulk een goedhartig tegenstander te doen had. Hij sprong overeind en omarmde d'Artagnan. Hij dankte de dappere Gascogner en gaf hem het adres van zijn zuster. « Zij woont Place Royale. Ik zal je op een avond komen afhalen om je aan haar voor te stellen. » D'Artagnan aanvaardde gretig, want dat was precies wat hij wenste. Hij wou absoluut weten of milady hem herkend had en of ze van plan was zich te wreken. Bovendien hoopte hij bij deze agente van de kardinaal belangrijke geheimen te vernemen.

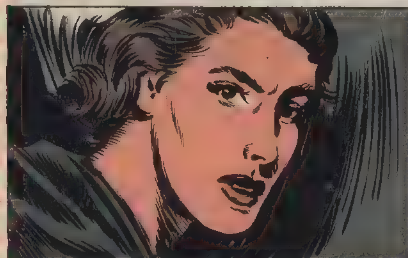
(122) LORD de Winter hield zijn belofte, want twee dagen later reeds leidde hij d'Artagnan naar de woning van zijn zuster. « Zus, zo sprak hij tot milady, ik stel je een edelman voor, die mijn leven in beide handen hield en het mij heeft gelaten. Bedank deze jongeman indien je een beetje vriendschap voor mij hebt. » De jongedame fronste de wenkbrauwen en er gleed een donkere wolk over haar gelaat. Dit duurde echter slechts één ogenblik, dan glimlachte zij en dankte de Gascogner hartelijk. Na enkele minuten reeds verdween de Winter. Toen vertelde milady aan d'Artagnan, dat de Engelsman in werkelijkheid slechts haar schoonbroer was en heel zelden in Frankrijk toefde...

(123) MILADY sprak keurig Frans, en de Gascogner was er na weinig tijd reeds stellig van overtuigd dat zij een landgenote was. Met welk doel liet zij zich dan voor een Engelse doorgaan ? Na een uur nam hij afscheid en liep in gedachten verzonken door de straten. Niets in de houding van deze raadselachtige vrouw liet vermoeden dat zij hem had herkend, en nochtans had zij hem enkele vragen gesteld, die tot nadenken stemden : « Bent u reeds in Engeland geweest ?... Kent u Meung ?... Bent u een aanhanger van de kardinaal ? » D'Artagnan was er niet ingelopen, maar hij meende uit dit alles te mogen besluiten dat hij op zijn hoede moest zijn. Hij bezocht milady vaak...

(124) DE jonge dame verwelkomde hem steeds buitengewoon vriendelijk, maar zij bleef even ondoorgrondelijk als een sfinx. D'Artagnan wanhoopte er reeds aan haar ooit te kunnen ontmaskeren, doch op een avond was het lot hem bijzonder gunstig. Hij speelde juist de laatste hapjes van zijn avondmaal naar binnen, als Planchet hem het bezoek van een dame meldde. De brave dienaar had niet eens de tijd zijn zin te voleinden of de dame in kwestie stond reeds in het vertrek. D'Artagnan herkende haar onmiddellijk : het was Ketty, het kamermeisje van milady de Winter. Zé was totaal van streek. Haar gelaat was lijkbleek en haar handen beefden.

(125) WEL, Ketty, vroeg d'Artagnan, wat ■ er gaande ? » — « Edele ridder, antwoordde het jonge meisje met bevende stem, vergeef mij dat ik zo onverwachts bij u kom binnen vallen, maar ik weet dat u een zeer eerlijk ridder bent. In mijn wanhoop wend ik mij tot u om hier een schuilplaats te vinden. Ik kan geen ogenblik langer meer bij mijn meesteres blijven, want ze zou mij doden ! Ik heb een vreselijk geheim ontdekt... » Toen begon ze te snikken, en het duurde ruim vijf minuten eer de Gascogner haar tot bedaren kon brengen en de rest van haar tragisch verhaal vernam. « Milady, zei ze, is veel gevaarlijker dan u denkt. Zij heeft geen hart en ook geen geweten ! »

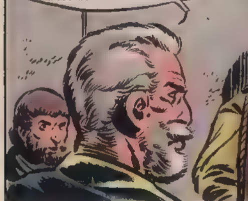
(126) ZIJ heeft gezworen dat ze u van kant zou maken. Ik weet niet wat u gedaan hebt, maar zij beweert dat u haar krediet bij de kardinaal hebt te niet gedaan. » — « Haha ! zei d'Artagnan glimlachend, zij heeft me dus wel herkend. » — « Bovendien haat ze je, vervolgde Ketty, omdat je haar schoonbroer, lord de Winter, niet goed en wel hebt gedood. Indien lord de Winter dood was, dan zou zij een rente erven van 300.000 pond. Ziet u, zij heeft mij zelfs het juiste cijfer gezegd, en dat is nog lang niet alles, mijnheer d'Artagnan. Door een toeval heb ik zopas een vreselijk geheim ontdekt. Ik beef er nog van !... »

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Godfried werd gevangen genomen door de Tartaren en maakt hen wijs dat hij zijn wapenbroeders verraadt. Deze laatsten zullen het fort Sint-Michiel hardnekkig verdedigen...

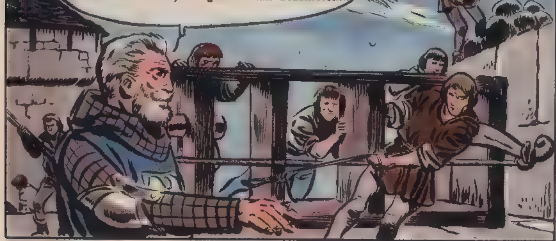

OFFICE
DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE VIER WOESTIJNRATTEN
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET
Chick Bill en Kleine Poedel redden het leven van Micke Mack, een van de vier woestijnratten. Zijn handlanger is ook in de buurt...

Reken jij met het Indiaantje af!

Blijf kalm, Kleine Poedel! Ik zal je geen kwaad doen!...

Ty Niass wil gebruik maken van de ontreddering van Chick Bill, om hem voor goed uit de weg te ruimen...
Doe het niet! Hij heeft mij het leven gered!
Ik ben hem niets verschuldigd!

Maar Ty Niass heeft geen rekening gehouden met een lange tak...

Jullie zijn waarlijk taaie kerels! Maar, steek maar weer gauw de handjes omhoog

En nu, op stap! Kleine Poedel, haal de paarden, wij keren terug naar Wood City!

Nu kan je je weer heldhaftig gedragen, met zo'n revolver in de hand... Indien wij eens tegenover elkaar zullen staan met gelijke wapens, dan geef ik niet veel voor je huid, Chick Bill!...

Ja?... Wacht even, Kleine Poedel!... Wij vertrekken niet onmiddellijk! Neem mijn revolver, en hou de grote in het oog!
?

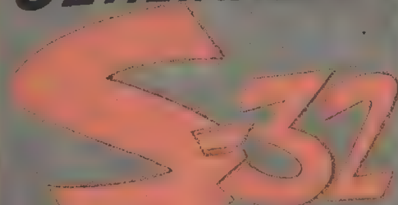

Kijk, nu staan wij tegenover elkaar met gelijke wapens... Ik ben tot je dienst, vriend!
HA HA HA

Zelfzeker, schiet Ty Niass op de jonge cowboy af...
Er naast!

En hier is het antwoord!
OEF!

Wel, vriend, wat denk je van mijn linkse? Uitstekend, nietwaar?

Ziezo! Je mag m'n revolver teruggeven, Kleine Poedel!

EEN GELAAT IN DE MASSA

Serge Gauvin, die sprekend gelijkt op een spion, aangehouden door de Franse tegenspionage, wordt naar Buenos Aires gestuurd. Men heeft hem er mee belast de identiteit van NUMMER 1, chef van de organisatie H, te ontmaskeren...

FASTEN your belts, please ! Snoer de gordels vast, a.u.b. !... We landen. De passagiers die, gewiegd door het zachte ronken van de D.C.6, ingesluimerd waren, ontwaakten uit hun verdoving. Komende van Montevideo, de laatste tussenlanding, vloog het toestel nu over de rio de La Plata. Nog tien minuten en de passagiers zouden voet aan land zetten in Argentinie. Gauvin keek even om zich heen. Hij zag slechts uitdrukkingsloze gezichten. De enige bekommernis van de overige passagiers was blijkbaar het kontakt met de grond, steeds een delikate operatie, zonder letsel te doorstaan.

HET groot avontuur begint, dacht hij.

Alvorens te Orly aan boord te gaan, dat was nu drie en dertig uur geleden, had hij een telegram gezonden naar hotel Ambassador om te melden dat hij vier en twintig uur vertraging zou hebben. Vermits de organisatie H wist in welk hotel Lortiz zou logeren, had men beslist reeds naar het hotel getelefoneerd... De organisatie wist dus, dat haar agent S-32 tegenslag gekend had te Parijs en ongetwijfeld zou men iemand sturen om hem op het vliegveld te verwelkomen.

Het groot vliegtuig beschreef brede cirkels boven de luchthaven van Emeiza en zette zich dan als een gewillige bij op de betonbaan neer. Nog enkele sekonden reed het voort, dan vielen de vier schroeven een na een stil en een drukkende, bijna angstaanjagende stilte viel over de bemanning en de passagiers.

Op een twintigtal meter van de D. C. 6 stonden vijftig à zestig mensen geduldig te wachten tot men de deur in de romp van het vliegtuig zou openschuiven. Personeel van de luchthaven schoof de trap tegen de romp... Lortiz keek scherp naar de wachtende mensen en plotseling was het alsof er in z'n binnenste een alarmsein ingeschakeld werd... In die massa herkende hij één gelaat... Het was een dik en bleek gelaat met een dikke zwarte snor. Dat was ongetwijfeld Stenner, de man met wie hij vroeger had gewerkt en wiens foto de baas hem had gegeven.

Langzaam daalde Gauvin de trap af, stapte regelrecht naar de man en keek hem daarbij recht in de ogen. Gedurende een fractie van een sekonde aarzelde de andere. Hij fronste de wenkbrauwen.

— Daar heb je het, dacht Gauvin die voelde dat er een straaltje koud zweet tussen z'n schouderbladen liep, ik gelijk niet sterk genoeg op Pablo Lortiz. HIJ HERKENT ME NIET !

Het alarm was echter van korte duur. Stenner maakte eindelijk een beweging in de richting van Serge Gauvin, lachte gemoedelijk en stak de hand uit...

— Welkom in Buenos Aires, Lortiz, zei hij in het Spaans. Het doet me genoegen je na zoveel jaar terug te zien. Stel je voor dat ik een ogenblik aarzelde toen ik je zag. Ik herkende je niet dadelijk. Een mens kan veranderen in vier jaar tijd...

— Jij bent in ieder geval dezelfde gebleven, m'n beste, antwoordde Serge lachend, je zit nog altijd even goed in het vlees.

Stenner knikte en bekeek Serge lachend.

— Eigenaardig, zei hij, zelfs je stem is niet meer dezelfde. In mijn herinnering was je stem minder zwaar.

Hij haalde de schouders op alsof hij onzinnige gedachten van zich af wou schudden, greep met de ene hand de koffer, met de andere de arm van de man die hij voor S-32 hield en leidde hem naar het douanekantoor en de paspoortkontrole...

STENNER BEGAAT EEN MISSTAP

HET was meer dan een vluchtige indruk, het was duidelijk voelbaar dat er iets niet in de haak was. Sedert ze de luchthaven van Emeiza hadden verlaten, had Stenner de mond nog niet geopend. Hij had zich in de taxi genesteld en blikte somber naar buiten. Af en toe wierp

Gauvin hem een schuine blik toe. Het stuurse, vijandige profiel van Stenner maakte hem ongerust.

— Weet je wat er in Parijs gebeurd is, vroeg hij plotseling omdat hij de stilte niet langer verdragen kon.

De andere keerde het hoofd om en bekeek Serge ironisch.

— Vaag. Je zult trouwens de gelegenheid krijgen alles uit te leggen wat er te Parijs gebeurde, want je zult naar de zetel van de organisatie moeten komen.

Al pratend had hij een pakje sigaretten uitgehaald en stak het de jonge Fransman toe. Gauvin rookte niet en zijn eerste reaktie was natuurlijk te weigeren. Gelukkig herinnerde hij zich op hetzelfde ogenblik dat Lortiz dertig à veertig Amerikaanse sigaretten per dag rookte.

— Dank je, zei hij met een stem die ietwat trilde van emotie : hij had de fout op het laatste nippertje kunnen vermijden.

Maar men wordt niet zo op staande voet een verstokt roker. Serge gaf er zich dadelijk rekenschap van dat Stenner hem verrast en wantrouwend opnam toen hij de eerste rook inhaalde...

— Vertel me eens, Lortiz, zei de Argentijn een beetje ruw en het Spaans plotseling verwisselend voor het Frans, buiten dat zijn er geen wolken aan de hemel ?

Gauvin voelde dat dit een valstrik was en hij werd bleek.

— Wolken ? Neen, geen wolken.

Er gleed een harde trek over het gelaat van Stenner en Serge meende een triomfantelijke blik op te vangen. Dit alles ging echter zo vlug dat een vergissing niet uitgesloten was. Het werd weer stil en die stilte werd niet meer verbroken, tot de taxi voor de Ambassador stopte.

★

HET was een uur later, terwijl Serge in z'n kamer zat, al de gebeurtenissen nog eens zorgvuldig naging en daarbij karamels snoepte — met veel minder plezier dan anders — dat hij de verdwijning van zijn briquet vaststelde. Die ontdekking maakte hem ongerust.

— Verdraaid, murmelde hij, hoe is dat mogelijk ?

Toen herinnerde hij zich dat Stenner, op het ogenblik dat ze uit de lift stapten, gestruikeld was en zich op zulke eigenaardige wijze aan hem had vastgeklampt... Vreemd...

VOLGENDE WEEK :
HET GROEN LICHT BRANDT

— Dag, Jim ! Je ziet dat er een paar dingen veranderden tijdens je afwezigheid !

POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

DE ZWARTE TALISMAN

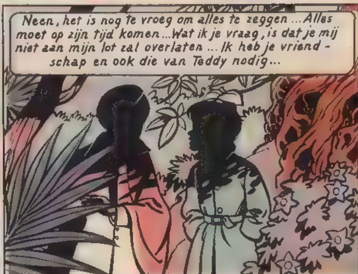
TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

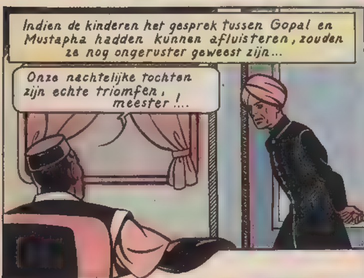

Het cirkus Tockburger is op weg naar Janagar. Maggy heeft gezien dat de Hindoes iedere nacht het kamp verlaten. Zij vraagt Indra waar zij naartoe gaan...

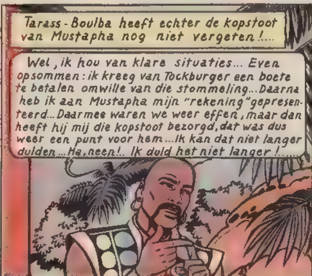

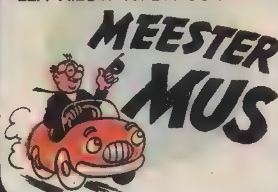

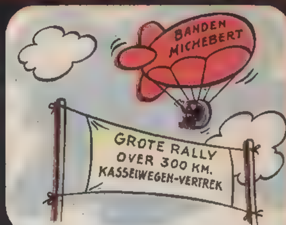
ONZE TEKENFILM

HOUD DE DIEF

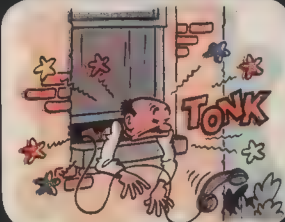
door

BOB DE MOOR

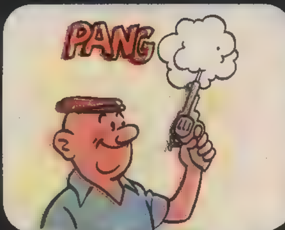

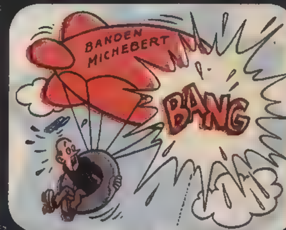

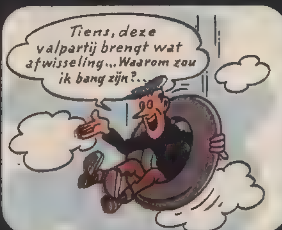

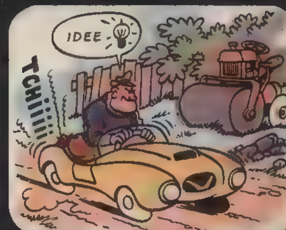

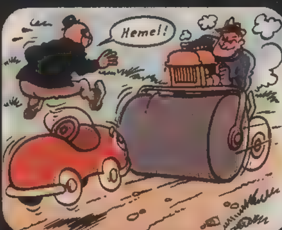

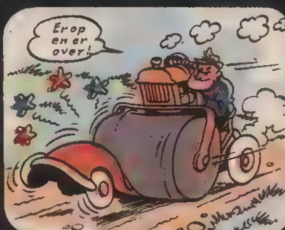

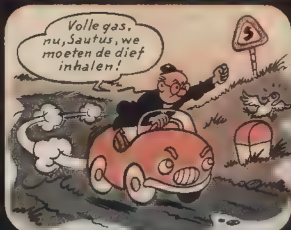

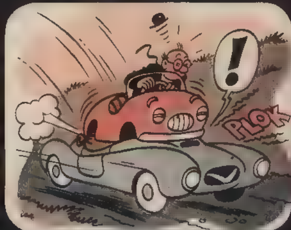

Ik zal hem terug volume en leven inpompen.

Zelfs keihard, ze scheuren nooit de banden Michebert.
BOTS

Volle gas, nu, Sautus, we moeten de dief inhalen!

SNELLER DAN HET GELUID!

De schurk Hij heeft nagels over de baan gestrooid!
TCHI

!
PLOK

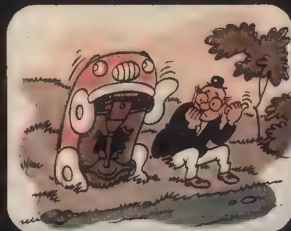

Grrroemf! Eindelijk kan ik mij terug vrij bewegen!

Oei! Het chassis bolt alleen verder! Hela!

Duivels! Nu springt zijn chassis op mijn rug!

Halt! Stop! wacht op mij!
?

Een flinke sprong, en carrosserie en chassis zijn verenigd.
KRAK

Banden Michebert. De sterksten!
Kerel, je begint mij de keel uit te hangen.
BOTS

Eindelijk een barmhartige samaritaan die zich over ons heeft ontfermd.

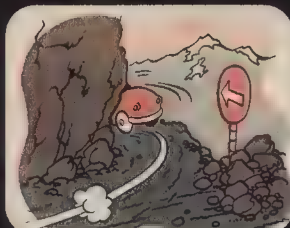

Ondertussen leg ik steeds "valse valstrikken." Ha! Ha! Dit verplichte-richtingsteken zal onze vriend in een rare situatie brengen.

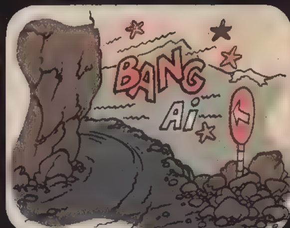

Terwijl de meneer je wat opknapt geeft ik je voedsel, Sautus.
DING DING DING DING
KLOK

Met goede moed op weg!

Hola! Ik ben wat vrijgevig geweest met de benzine. Zo zou de motor verdrinken.

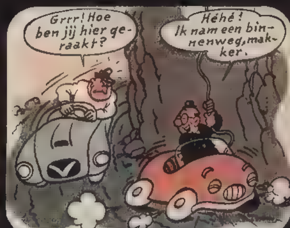

Ha! Ha! Aan de volgende bocht krijg ik hem te pakken.
HIK!

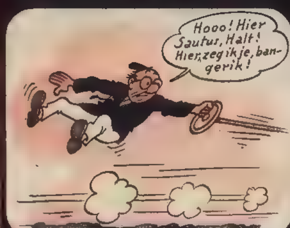

BANG
Ai

Mooi panorama, niet?

Dat touw is mijn redding!

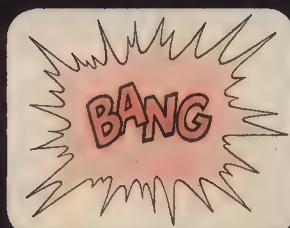

Grrr! Hoe ben jij hier geraakt?
Héhé! Ik nam een binnenweg, makker.

Hooo! Hier Sautur, Halt! Hier, zeg ik je, bangerik!

Ditmaal verpulver ik hem met m'n handgranaat!

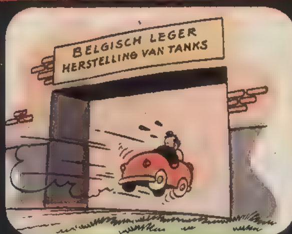

Op banden Michebert rijd je geruisloos!
H
Stilte
BOTS

De zieken niet wakker maken, hé! Sautus!

BANG

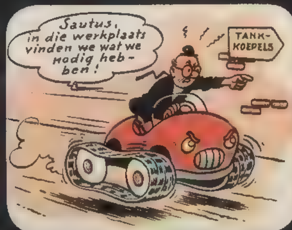

STILTE

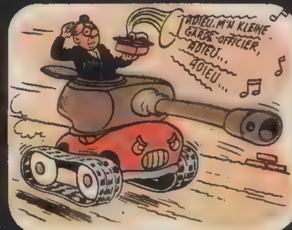

STILTE
Het moet gedaan zijn, Sautus. We gaan er met de grove borstel door.

BELGISCH LEGER
HERSTELLING VAN TANKS

Waarom geen banden Michebert gebruiken?
RUPSBANDEN
BOTS

RRRRAFF

Sautus, in die werkplaats vinden we wat we nodig hebben!
TANK-KOEPELS

ADIEU, M'N KLEINE GARDE-OFFICIER, ADIEU... ADIEU...

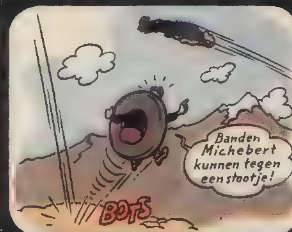

Halt, lelijke loeder, of ik schiet je wagen onder je voeten weg!
STIK!

Wie niet horen wil moet voelen! Lap, een slag met het kanon en hij heeft zijn bekomst.
PONG

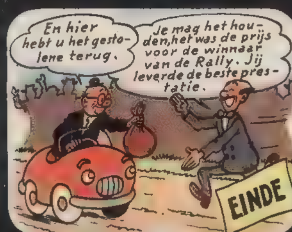

Nu sleuren we hem door de loop, draaien de koepel...

...en knallen hem terug vanwaar hij gekomen is!
BAM

Banden Michebert kunnen tegen een stootje!
BOTS

BAF
GROTE ...LLY
OVER ... KM.
KASSEIWEG ...TREK

En hier hebt u het gestolene terug.
Je mag het houden, het was de prijs voor de winnaar van de Rally. Jij leverde de beste prestatie.
EINDE

VOLGENDE WEEK
KOKO
EN
PIERKE

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Garcia stortte neer in de Groene Hel, maar Dan kon hem van een zekere dood redden. Teruggekeerd op de basis verneemt onze vriend dat er boven het Arasmeer een geheimzinnige wolk verschijnt...

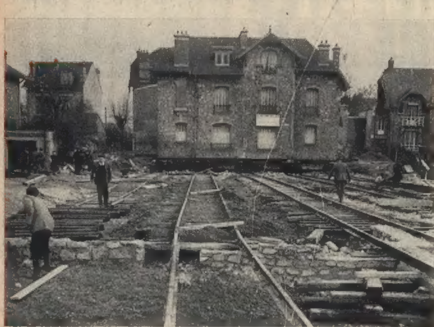

(Wordt voortgezet.)

VERHUIZEN WORDT EEN PRET

TE Rueil, in Frankrijk, wordt een nieuwe weg aangelegd, en daartoe was het noodzakelijk dit huis af te breken of te verzetten. Men koos het laatste. Ingenieurs zetten het gebouw op rails en schoven het achteruit met een snelheid van 12 cm per minuut. Er werden daarbij helemaal geen stukken gemaakt. Zoals je ziet staan alle schouwen nog overeind en is er geen enkel venster gescheurd...

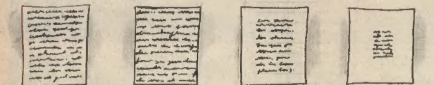
IN JE GESCHRIFT STAAT JE KARAKTER!

HET WIT VAN DE BLADZIJDE

BEGINNEN we met het eenvoudigste: het wit van de bladzijde. Je weet wel dat de stilte soms meer zegt dan woorden. Wel, met het geschrift gaat het niet anders. Men moet rekening houden met het wit dat er op iedere bladzijde blijft. Het wit nl. bedekt vijftigmaal meer papier dan de woorden zelf.

Wat het wit zegt, zal je zo dadelijk vernemen.

Het wit dat om het geschrift wordt gelaten zegt duidelijk dat men

ONGEGENEERD SLORDIG GEKULTIVEERD GEKUNSTELD

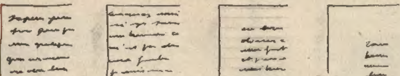
een groot belang heeft gehecht aan de presentatie. Ieder waardevol voorwerp vraagt inderdaad een mooie kader. Wie rond zijn brief een brede, witte rand laat is iemand die een goede opvoeding heeft genoten. Het getuigt van kultuur.

Wanneer de witte kader té groot is heeft men te doen met iemand die gekunsteld is. Een smalle witte kader getuigd van ongegeneerdheid, maar ook van een grote natuurlijkheid.

Indien het blad zwart is in de hoeken en helemaal geen rand heeft, mag je er van overtuigd zijn, te doen te hebben met een wildebras, met iemand die grof is.

Indien de marge die je links laat breed is, ben je prompt in je doen en laten, handel je zeer vlug en soms wat ondoordacht. Zorg er voor niet al te stoutmoedig en te onnadenkend te werk te gaan.

DE MARGE

VOORZICHTIG BESCHROOMD STOUTMOEDIG PROMPT

Wanneer de witte marge links té groot is dan handel je wel eens te vlug en te onnadenkend en je maakt stukken.

Wie voorzichtig is en langzaam, laat een smalle marge links van zijn brief.

Beschaamde mensen laten links helemaal geen marge.

De plaats die openblijft rechts is zo iets als de bel, die het einde van de les aankondigt. Indien deze marge zeer breed is betekent dit dat je al hetgeen je doet makkelijk los laat. Het betekent dat je je knikkers al in je zak steekt en je boeken dichtslaat voor de bel gaat.

Indien je tot op het uiterste randje van het papier schrijft wil dit zeggen dat je je vreselijk interesseert en erg gehecht bent aan hetgeen je doet.

Indien dit te ver gaat dan gebeurt het wel dat het laatste woord naar onder omgebogen wordt. Of dit iets te betekenen heeft? Vanzelfsprekend! Het wil zeggen dat je mama je tien keer moet roepen alvorens je er toe kan besluiten « Kuifje » terzijde te leggen!

DE POS

DE LEPELAARS VAN ZWANENWATER DE SCHOLEKSTERS VAN NORDEROOG

ZE heten lepelaar terwille van hun lange, platte bek. Het zijn prachtige vogels die statig op hoge poten lopen en die je van ver met een ooievaar kan verwarren. Ze wonen op Zwanenwater een vogelreservaat in het noorden van Holland en vormen aldaar de énige broedkolonie van lepelaars in West Europa. In de winter leven die mooie vogels aan de boorden van de Nijl.

Wie in de lente een dagje kan doorbrengen op het eiland Norderoog in de Waddenzee heeft geluk. Daar wonen duizenden prachtige stormvogels en daar vinden we de mooie en grappige scholeksters. Vijf

en twintig dagen broeden vader en moeder scholekster op hun eieren. de zes en twintigste dag klopt het jong tegen de schaal met z'n bekje en komt te voorschijn. Het droogt in de zon en is na een paar uren een allerliefst wolkluwentje dat dapper piept om eten te krijgen. Vader scholekster loop naar de schorre, steekt zijn lange, scherpe bek diep in het slijk en haalt er een worm uit. Moeder scholekster komt hem een eindwegs tegemoet, neemt de worm over en... spoelt hem duchtig af in het zeewater alvorens ze hem in de wijdopen bek van haar jong duwt. De kleintjes wippen al spoedig uit het nest en 's avonds moeten de ouders hen lokken opdat ze zouden terugkomen en plaats nemen onder hun vleugels om beschermd te zijn tegen de koude. Wanneer de scholekster die de wacht heeft, meestal een oudere vogel, het alarm piept dan laten al de jongen zich pardaf neervallen. Ze vormen aldus met het zand, de mossels, oesters, algen en schelpen een geheel en zijn van op zekere afstand onmogelijk te herkennen.

EEN DROOG BAD

EEN Hollywoods scenarist is er van overtuigd dat de mens binnen een tiental jaren een bad zal nemen... zonder zich nat te maken. Volgens hem zullen de mensen van het jaar 2000 zich kleden zodra ze uit het bed stappen en dan een paar minuten doorbrengen in de badkamer. Ze komen er zo droog uit als ze er zijn ingegaan. Ze kregen in hun badkamer een behandeling met zuurstofstoom, dat lichaam en klederen van alle stof zuivert.

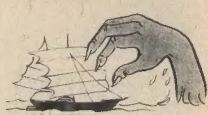
NIEUWS IN

● Een Indiase dokter slaagde er in de hartkloppingen op te nemen van een mug. Het is de eerste keer dat men daarin is gelukt.

● De moderne Chinese dagbladen worden thans horizontaal gedrukt. Men leest de teksten horizontaal van links naar rechts en niet meer vertikaal zoals dit voorheen het geval was.

● Er kwam een nieuw vaandel bij, nl. dit van de

HET SPOOKT IN DE DUIVELSZEE!

IN het zuiden van de Japanse archipel, in de Duivelszee, spookt het reeds sedert zes jaar... Sedert april 1949 verdwenen daar nl. negen schepen en 215 zeelui. Nooit heeft men nog iets van hen teruggevonden. Het eerste schip dat verdween was de « Kurochio Maru I » met een bemanning van 23 koppen. Dit schip stevende naar het eiland Marcus. Gedurende enkele dagen volgden de kuststations de boodschappen door de radio uitgezonden regelmatig. Plotseling hielden ze echter op en nooit hoorde men nog iets over het schip. Er werd zelfs geen S.O.S. opgevangen...

Enkele dagen later verdween een tweede schip in dezelfde omstandigheden. Dan werd het gedurende drie jaar stil op de Duivelszee.

In juni 1952 verdween een schip in dezelfde omgeving, en jammer genoeg was het niet het enige. Er volgden er nog verschillende, waaronder de « Fuyo Maru », van 189 ton, met een bemanning van 26 koppen.

Het was net of het schip was in rook opgegaan, want nooit heeft men er ook maar een wrakstuk van teruggevonden. Ofwel werden de zeelui gevangen genomen door piraten, ofwel werden ze het slachtoffer van een vulkanische ontploffing. Men meent dat deze laatste oorzaak de meest waarschijnlijke is. Inderdaad, al de schepen verdwenen in een omgeving waar men dikwijls onderzeese aardbevingen waarneemt.

Oude Japanse zeelui echter menen dat er een slechte geest huist op die Duivelszee...

STEVIGE ZOLEN ZIJN OOK WAT WAARD !

DIT schijnen Balbed, Lawalata en Sujeno ons toe te roepen. Het zijn drie Indonesiers die, van Djakarta, de hoofdstad van de republiek Indonesia, op het eiland Java, te voet naar Parijs kwamen in 427 dagen. Zij legden 11.000 km af. Van beroep zijn ze journalist. Zij hebben het zich in het hoofd gestoken te voet om de wereld te gaan. Het spreekt vanzelf dat ze de Oceanen per boot oversteken ! Om aan de kost te geraken geven zij recitals van Indonesische liederen.

HET KORT

onafhankelijke republiek van Soedan. Het vaandel is blauw, geel en groen. Soedan werd meer dan vijftig jaar beheerd door Groot-Brittannië en Egypte.

● Nabij Rome werden de overblijfselen ontdekt van een nederzetting die 200.000 jaar oud moet zijn. Men neemt aan dat de mensen zich kleedden met dierenhuiden. Men vond ijzeren bijlen en beenderen van nijlpaarden en neushoorns.

DE GEMASKERDE BANDIET

DRIE schooljongens van Wimbledon (Groot-Brittannië) hebben het wat bont gemaakt. Ze merkten een wagen die snel in de richting van de post reed. Dat was nog niets, maar... de man die het stuur in handen hield was, in de ogen van de schooljongens althans, gemaskerd. Ze liepen dus zo vlug ze konden naar een politiekantoor om te vertellen dat ze een « bandiet » hadden gezien die heel beslist vreselijke plannen koesterde.

De politie greep de bandiet bij de lurven... Hij was woedend en verdedigde zich met hand en tand. « Ha die snotapen, schold hij, wacht als ik jullie te pakken krijg dan... » De « bandiet » in kwestie was een inspecteur van de Scotland Yard. Hij had een dikke sjaal over wangen en mond gebonden omdat hij zo'n tandpijn had !

Kostbare perkamenten.

EEN oude Engelse dame veroorloofde zich af en toe de weelde oude perkamenten op te kopen. Zij besteedde dan veel tijd aan het ontcijferen van de teksten. Of ze daarmee eigenlijk iets zocht is niet geweten, maar tóch heeft ze wat gevonden. Op een van die perkamenten heeft zij nl. ontdekt, dat wie die tekst las het kasteel van Cockfield-Hall en gronden in de Suffolk kreeg. Ze rekent uit hoeveel achterstallige huur men haar moet betalen...

BIOSKOOP EN WASSERIJ

De huisvrouwen van Tennessee in de Verenigde Staten worden werkelijk verwend. Zij gaan doodgewoon naar de bioskoop en geven aan de ingang een zak vuil linnen af. Wanneer zij na de voorstelling terug buiten komen, krijgen zij hun wasgoed piekfijn gewassen en gedroogd terug !

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK :

INTERESSEER JE JE VOOR ANDEREN ?

30 PUNTEN : *Je hebt een goed hart, je bent steeds bereid anderen te helpen, te troosten, en bij te staan. Doe zo voort !*

VAN 24 TOT 29 PUNTEN : *Je hebt veel sympatie voor je vrienden, kennissen en buren. Dat is opperbest, maar je moet trachten ook belang te stellen in het leven, het werk, enz... van vreemdelingen. Want alle mensen zijn toch broeders !*

VAN 18 TOT 23 PUNTEN : *Je bent geen egoïst, maar toch moet je trachten meer aan anderen te denken. Anderen helpen maakt gelukkig, denk daar eens aan.*

VAN 12 TOT 17 PUNTEN : *Als je moeilijkheden hebt, vind je het toch wel prettig geholpen te worden, niet-waar ? Anderen hebben ook graag dat men hen een helpende hand toesteekt. Waarom zou jij hen niet een helpende hand reiken ?*

VAN 6 TOT 11 PUNTEN : *Het interesse dat je in anderen hebt hangt af van de belangstelling welke de anderen voor jou hebben, waar of niet ? Wees goedhartig en geef zonder de prijs er voor te berekenen. Al wat je geeft moet recht uit het hart komen.*

VAN 0 TOT 5 PUNTEN : *Is het mogelijk dat je totaal onverschillig bent voor hetgeen anderen overkomt? Denk er eens aan dat men steeds oogst wat men zelf heeft gezaaid. Wat zal er gebeuren als je ooit hulp nodig hebt van iemand ?*

Het probleem van de fietser

JULLIE hebben misschien gedacht dat de gemiddelde snelheid 22 km 500 m is, of $\frac{30 + 15}{2}$.

Dat is niet juist. Want wij hebben gezegd dat Jan fietst met een gemiddelde uursnelheid van 15 km op de heen-en 30 km per uur voor de terugweg, maar wij voegden er niet aan toe dat hij 30 km + 15 km in twee uur heeft afgelegd. Men moet dus eerst die gemiddelde tijd berekenen.

Op de heenreis om één km te fietsen, had hij $\frac{1}{15}$ uur nodig. Op de terugweg $\frac{1}{30}$ uur.

$$\frac{\frac{1}{30} + \frac{1}{15}}{2} \text{ per uur} = \frac{3}{60} \text{ per uur}$$

om 1 km te doen en 20 km gemiddelde snelheid per uur op heen- en terugreis.

Raadsel : VUUR.

DE BABBELZIEKTE

INDIEN men de statistieken mag geloven, zijn de Canadezen het meest babbelzieke volk aan de telefoon. Het gemiddeld aantal telefoonkonversaties per hoofd is 417. Maar veel Canadezen beschikken nog niet over de telefoon, en dan zijn er natuurlijk ook de kinderen, die nog niet telefoneren ! De IJslanders volgen de Canadezen op de voet met 394 telefoongesprekken per hoofd. Dan komen de Amerikanen met 393.

HOE JAMMER !

ENKELE jaren geleden organiseerden de gondeliers van Venetië een manifestatie om te protesteren tegen het feit dat er motorboten op de kanalen van hun stad vaarden. Thans werd aangekondigd dat de gondels zelf uitgerust zullen worden met motoren. Volgende lente reeds, zullen deze sierlijke boten met knetterende motors door het water klieven. Het is dus uit met de stilte. De romantische toeristen zullen dat beslist zeer jammer vinden !

OP HAAR BLOTE VOETEN !

DE cross-country kampioene van Nieuw Zuid Wales, die tevens rekordwoman is over de halve mijl, heet Marie Stenner en ze is 19 jaar. Zij studeert te Sidney, kreeg nooit een speciale sportieve opleiding en ze loopt op haar blote voeten !

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —
Publiciteit : **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Que).

ABONNEMENT

	België	*Buitenland Belgisch Kongo*	*Canada*
3 maanden	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Blake en Mortimer zijn in Atlantis. Zij werden toevertrouwd aan de bewaking van prins Ikaros en komen in een zeer zonderling vertrek.

Op hetzelfde ogenblik weerklinkt er een schel belgerinkel...

Een ogenblikje!..

Ikaros loopt vlug naar een geheim kommandobord, waarboven een grote wereldbol hangt in een scherm, dat in een soort van nevel gehuld is. De wereldbol wentelt onophoudelijk om zijn as.

Wie roept er, Arios?

Twee toestellen van de derde STOLOS (1) vragen binnen te komen.

Plotseling hangt de bol roerloos, de nevel wijkt en op een donkerblauwe grond verschijnen twee vliegende schotels... In de luidspreker hoort men stemmen...

Hallo! hier Alpha 4!... Ik wacht op bevelen... Stop!

Hallo! hier Delta 7!... Ik wacht op bevelen... Stop!

De leider van de AEROKASTRON (2) antwoordt onmiddellijk.

(1) escadrille

(2) controletoren

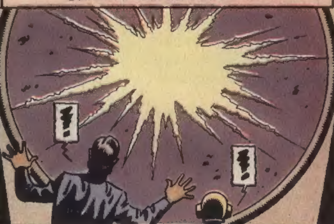
Blake en Mortimer naderden en zij volgen vol verbazing de evolutie van de apparaten, wier reliefbeeld uit de bol schijnt te komen.

Ik daal tot op 40000 m! Ik...

Maar terwijl hij tracht te ontsnappen aan een achtervolger, zwenkt Alpha 4 plotseling naar rechts. Men hoort een angstige stem...

Pas op! We zijn...

De zin wordt afgebroken door een verblindend licht, gevolgd van een geweldige ontploffing. Het toestel verpulvert onder de ogen van de verschrikte toeschouwers...

Hallo! Hallo! Delta! Wat is er gebeurd?...

Ik... ik weet het niet! Het scheelde geen haar of mijn toestel werd door de ontploffing vernield!

Kafit piloteert Delta 7, nietwaar? Ik wil zijn rapport zodra hij terug komt begrepen?...

In orde!

In gedachten verzonken verlaat Ikaros de aerokastron, Blake en Mortimer volgen hem.

Een ongeluk?...

Waarschijnlijk! Maar een heel vreemd ongeluk!... Het is het derde in twee weken tijd!

Een uur later... Prins Ikaros is met de piloot van de Delta in zijn bureau. Onze twee vrienden wachten hem op, op het terras dat de hall domineert...

Het duurt lang...

Ja, het is duidelijk dat er iets niet in de haak is!

Kafit, de piloot, komt uit het bureau en sluipt voorzichtig door de hall, voortdurend werpt hij sluikse blikken naar links en rechts...

En plotseling komt er van achter een zuil de hoge gestalte van Magon te voorschijn. Hij geeft de piloot een teken.

Deze laatste nadert het gevaarlijk personage zeer omzichtig...

Heb je reeds de twee spannende albums van Jacobs « Het Geheim van de Grote Pyramide » (I en II) gelezen?